

— või juhul kui menetlusstaadium seda nõuab, suunata eelpool nimetatud tühistamisest tulenevalt kohtuasi otsustamiseks tagasi Üldkohtusse.

Väited ja peamised argumendid

Üldkohus toimis apellandi väitel ekslikult, kui ta käsitas Eurlexi Euroopa Liidu organina ELTL artikli 263 tähenduses ning samastas Eulexi delegatsiooniga. Lisaks sellele oleks Üldkohus pidanud mõnna, et eksimus selles küsimuses on vabandata.

Selline õigusnormide rikkumine tingib apellandi väitel tõhusa kohtuliku kaitse põhimõtte rikkumise; nimetatud põhimõtet tuleb mõista ka üldisema võrdsuse põhimõttega kaasnevate kaitseõiguste täies ulatuses teostamisena.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Prantsusmaa) 7. augustil 2013 — Société Fonderie 2A versus Ministre de l'Économie et des Finances

(Kohtuasi C-446/13)

(2013/C 304/12)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Société Fonderie 2A

Vastustaja: Ministre de l'Économie et des Finances

Eelotsuse küsimus

Kas kuuenda direktiivi [77/388/CEE] ⁽¹⁾ sätteid, mis võimaldavad määratleda ühendusesisese tarne koha, tuleks mõista nii, et kaubatarne äriühingu poolt oma kliendile, kes asub teises Euroopa Liidu riigis, pärast selle kauba töötlemist müüja nimel, mis toimub kliendiga samas riigis asuva äriühingu tegevuskohas, on kaubatarne müüja riigi ja lõpptarbija riigi vahel, või viimati nimetatud riigi sisene kaubatarne, mis saab alguse töötleva tegevuskohast?

⁽¹⁾ Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuues direktiiv 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (ELT L 147, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23).

Riccardo Nencini 6. augustil 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 4. juuni 2013. aasta otsuse peale kohtuasjas T-431/10: Nencini versus parlament

(Kohtuasi C-447/13 P)

(2013/C 304/13)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Riccardo Nencini (esindaja: advokaat M. Chiti)

Teine menetlusosaline: Euroopa Parlament

Apellandi nõuded

— tühistada pärast tuvastamist, kui vaja, komisjoni 23. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 2342/2002 ⁽¹⁾ artikli 85 ja nõukogu 25. juuni 2002. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 ⁽²⁾ artikli 73a kehtetuse/õigusvastasuse kinnitus, Üldkohtu 4. juuni 2013. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-431/10 ja T-560/10: Nencini vs. parlament ning muuta nimetud kohtuotsust, tunnistades Euroopa Liidu Üldkohtu ees esitatud väited edukaks ja esimeses astmes vaidlustatud aktid õigusvastaseks;

— teise võimalusena — mis puutub vaidlustatud otsusesse nõuda R. Nencinilt tagasi vaidlustatud summad — määrata pärast vaidlustatud kohtuotsuse tühistamist ja uue kohtuotsuse tegemist need summad kindlaks õiglaselt või saata toimik Euroopa Parlamendi sekretariaadile korraldusega määrata vaidlusalune summa kindlaks uuesti ja õiglaselt;

— tühistada kohtuotsus kulupidavas osas ja teha selles osas uus otsus, mõistes parlamendilt välja kohtukulud kohtuasjas T-431/10 ja kohtukulud kohtuasjas T-560/10 või viimas puhul vähemalt nõuda nende hüvitamist;

— igal juhul mõista Euroopa Parlamendilt välja käesoleva kohtuastme kulud.

Väited ja peamised argumendid

Apellant väidab esiteks, et on rikutud aegumist käsitlevaid norme ning õiguskindluse, tõhususe ja mõistlikkuse põhimõtteid. Üldkohus jättis apellandi nõuded rahuldamata nõustudes sellega, et aegumistähtaeg hakkab kulgema tagasinõude ja võla teatavaks tegemisest, ehk ca 11 aastat pärast R. Nencini liikmemandaadi lõppemist.

Teiseks väidab apellant, et on rikutud õigusnormi, mis väljendub võistlevuse põhimõtte ja tõhusa kaitse põhimõtte rikkumises, kuna otsuse põhjenduste aluseks olevad asjaolud erinevad nendest, mida vaidlustati.

Kolmandaks väidab apellant, et Euroopa Parlamendi liikmete kulude hüvitamise ja toetuste maksmise eeskirja (edaspidi „K&H eeskiri“) on valesti kohaldatud kas seoses vaidlustatud reisikuludega või seoses sekretariaadikuludega. Konkreetsemalt väidab apellant, et esiteks tõlgendati mõistet „elukoht“ valesti, kuna see ei saanud kokku langeda ametliku mõistega „alaline elukoht“, ja teiseks, et erinevaid kuritarvitusi ei toimunud ning arvestades tol ajal kehtinud regulatsiooni ebaselgust on vastuoluline pidada pelgaks „vormiliseks rikkumiseks“ seda, kui ei ole märgitud assisteerimis- ja sekretariaadikulude hüvitiste saajate nimesid, vaid on peetud seda kõrvaldamatuks puuduseks.

Neljandaks on apellatsioonkaebuse põhjenduseks viidatud proportsionaalsuse põhimõtte rikkumisele tagasinõutava summa kindlaksmääramisel. Ei ole sobilik tagasi nõuda kogu makstud summat.

Lõpuks väidab apellant, et R. Nencinilt välja mõistetud kohtukulude suurus on kindlaks määratud valesti. Kulud, mis seonduvad esimese otsuse vaidlustamisega, millest hiljem loobuti, tulenevad vastaspoole eksimusest, kes seda hiljem tunnistas — pärast esimese hagi teatavaks tegemist —, asendades selle otsuse uue otsusega itaalia keeles.

⁽¹⁾ Komisjoni 23. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 2342/2002, millega kehtestatakse Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust käsitleva nõukogu määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 üksikasjalikud rakenduseeskirjad (EÜT L 357, lk 1; ELT eriväljaanne 01/04, lk 145).

⁽²⁾ Nõukogu määrus (EÜ, Euratom) nr 1605/2002, 25. juuni 2002, mis käsitleb Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust (EÜT L 248, lk 1; ELT eriväljaanne 01/04, lk 74).

Euroopa Kohtu teise koja presidendi 24. juuli 2013. aasta määrus — Euroopa Komisjon versus Hispaania Kuningriik

(Kohtuasi C-468/11) ⁽¹⁾

(2013/C 304/14)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Euroopa Kohtu teise koja presidendi määrusega kustutati kohtuasi registrist.

⁽¹⁾ ELT C 340, 19.11.2011.

Euroopa Kohtu neljanda koja presidendi 10. juuli 2013. aasta määrus (Tribunalul Giurgiu — Rumeenia eelotsusetaotlus) — SC Volksbank România SA versus Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Giurgiu

(Kohtuasi C-123/12) ⁽¹⁾

(2013/C 304/15)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Neljanda koja presidendi määrusega kustutati kohtuasi registrist.

⁽¹⁾ ELT C 151, 26.5.2012.

Euroopa Kohtu presidendi 15. juuli 2013. aasta määrus (Cour constitutionnelle'i eelotsusetaotlus — Belgia) — Guy Kleynen versus Ministrite Nõukogu

(Kohtuasi C-99/13) ⁽¹⁾

(2013/C 304/16)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Euroopa Kohtu president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 141, 18.5.2013.